

بهره‌برداری بهینه از ترانسفورماتورهای قدرت در حالت پارالل

محمد رضا شرف زاده
شرکت برق منطقه‌ای فارس

چکیده :

در این مقاله شرایط لازم جهت طراحی ، نصب و بهره‌برداری بهینه از ترانسفورماتورهای قدرت در حالت پارالل ، نظیر برابری ولتاژها و درمد ولتاژ اتصال کوتاه نامی و ظرفیتهای نامی در محدوده ترانس مجاز و یکسان بودن گروههای برداری ، یادآوری و از لحاظ فنی و اقتصادی مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین نحوه بهره‌برداری بهینه از ترانسفورماتورها در حالت انفرادی و پارالل بویژه از لحاظ کاهش تلفات انرژی با استفاده از روابط ریاضی و گرافیکی مطالعه شده است.

شرح مقاله :

۱- بهره‌برداری بهینه از ترانسفورماتورها در حالت پارالل :

ترانسفورماتورها زمانی در بهترین حالت بهره‌برداری قرار دارند که بررسی‌های فنی و اقتصادی ، توزیع بهینه کل خروجی آنها را تایید نماید. برای انجام اینکار دو حالت متمایز زیر باید در نظر گرفته و رعایت شود. حالت اول به طراحی اولیه جهت نصب و حالت دوم به روش بهینه بهره‌برداری از واحدهای نصب شده مربوط میگردد.

۱-۱- طراحی اولیه :

چنانچه شرایط زیر در طرح اولیه جهت نصب واحدها رعایت گردد ترانسفورماتورها در بهترین حالت ممکن بهره‌برداری خواهند شد.

الف - ولتاژهای نامی طرف اولیه و همچنین ولتاژهای طرف ثانویه کلیه ترانسفورماتورها باید مساوی باشند.

$$UP_1 = UP_2 = \dots = UP_n$$

$$US_1 = US_2 = \dots = US_n$$

عملاً لازم است که نسبت تبدیل کلیه واحدها برابر باشند.

$$K_1 = K_2 = \dots = K_n$$

البته ترانسفورماتورها میتوانند دارای نسبت تبدیل‌هایی در محدوده ترانس مجاز ($\pm 0.5\%$) باشند.

ب - گروه برداری کلیه ترانسفورماتورها باید یکسان و مشابه باشند. البته حالت‌های خاصی وجود دارد که در آن گروه‌های برداری متفاوتی قابلیت پارالل شدن را دارا می‌باشند.

ج - مؤلفه‌های اکتیو و راکتیو ولتاژ اتصال کوتاه همه ترانسفورماتورها باید مساوی باشند.

$$(U_{sc})_{a1} = (U_{sc})_{a2} = \dots = (U_{sc})_{an}$$

$$(U_{sc})_{x1} = (U_{sc})_{x2} = \dots = (U_{sc})_{xn}$$

لازمه شرط فوق این است که ولتاژ اتصال کوتاه نامی ترانسفورماتورها و در نتیجه درصد ولتاژ اتصال کوتاه نامی آنها عملاً برابر باشند.

$$U_{sc1} = U_{sc2} = \dots = U_{scn}$$

درصد ولتاژهای اتصال کوتاه ترانسفورماتورها میتوانند دارای ترانس مجاز ($\pm 10\%$) باشند.

د - بهتراست ترانسفورماتورها دارای قدرتهای یکسان باشند. در صورت عدم امکان نباید نسبت بین قدرتها بیشتر از ۳ به ۱ باشد. البته یک حالت استثنا نیز وجود دارد که بعداً " شرح داده خواهد شد.

اگر ترانسفورماتورها جهت پارالل شدن کلیه شرایط فوق را در برداشته باشند دیاگرام برداری ولتاژها و جریانهای حالت برداری آنها بر هم منطبق میگردند. در این حالت تمام واحدها متناسب با قدرتهای نامی خود تحت بار قرار گرفته و جریانهای بار آنها بطور جبری با هم جمع میگردند. عدم رعایت هر یک از موارد یاد شده میتواند باعث تقلیل عمر مفید عایق سیم پیچ ترانسفورماتورها در اثر اعمال اضافه بار و نتیجتاً افزایش حرارت غیر مجاز در آنها یا افت قدرت خروجی در نتیجه کاهش راندمان کل در اثر اعمال بار زیر مقادیر نامی به واحدها گردد. که خود شرح مفصلی دارد ، و بحث آن خارج از گنجایش این مقاله است.

۱-۲- بهره برداری :

از آنجا که انرژی تولید شده در نیروگاهها پس از چندین مرحله تبدیل به محل مصرف میرسد ، لذا بخش عمده‌ای از انرژی الکتریکی در مراحل مختلف انتقال صرف تلفات در ترانسفورماتورها میگردد. از این رو لازم است تعداد ترانسفورماتورها و تلفات آنها از نقطه نظر اقتصادی مورد بررسی قرار گرفته و طبق یک برنامه صحیح از واحدهای نصب شده بارگیری به عمل آید تا این تلفات به حداقل ممکن تقلیل یابد.

بررسی اقتصادی کار واحدها بسته به نحوه تغییرات بار به دو حالت تقسیم میشود. حالت اول مربوط به واحدهای منصوبه در ایستگاههایی است که تغییرات بار در آنها عادی میباشد ، و حالت دوم به ایستگاههایی که تغییرات بار در آنها شدید است مربوط میشود.

۱-۲-۱- بهره برداری در شرایط تغییرات عادی بار :

در ایستگاههایی که تغییرات بار آنها زیاد نمیباشد ، ترانسفورماتورهای نصب شده باید دارای قدرتهای یکسان باشند. چنانچه میدانیم تلفات کل یک ترانسفورماتور شامل تلفات بی باری (تلفات آهنی) و تلفات مسی (تلفات اتصال کوتاه) میباشد که میتوان آنرا بصورت زیر نشان داد :

$$P_T = P_{oc} + P_{sc}$$

$$P_T = P_{oc} + 3R_{sc} \cdot I^2$$

در رابطه فوق P_{oc} تلفات آهنی ، P_{sc} تلفات مسی ، R_{sc} مقاومت اتصال کوتاه و I جریان بار ترانسفورماتور میباشد.

اکنون میخواهیم بررسی نمائیم چنانچه ایستگاهی دارای دو دستگناه ترانسفورماتور مشابه باشد که میتوانند بصورت پارالل کار کنند ، تلفات را در حالتی که تنها یک دستگناه و همچنین حالتی که هر دو بصورت پارالل در سرویس باشند محاسبه و تعیین نمائیم کدام حالت اقتصادیتر و دارای تلفات کمتر است. با آنچه بیان شد میتوان تلفات را در دو حالت مفروض بدست آورده و با هم مقایسه نمود.

چنانچه یک دستگناه ترانسفورماتور بصورت تکی کار کند :

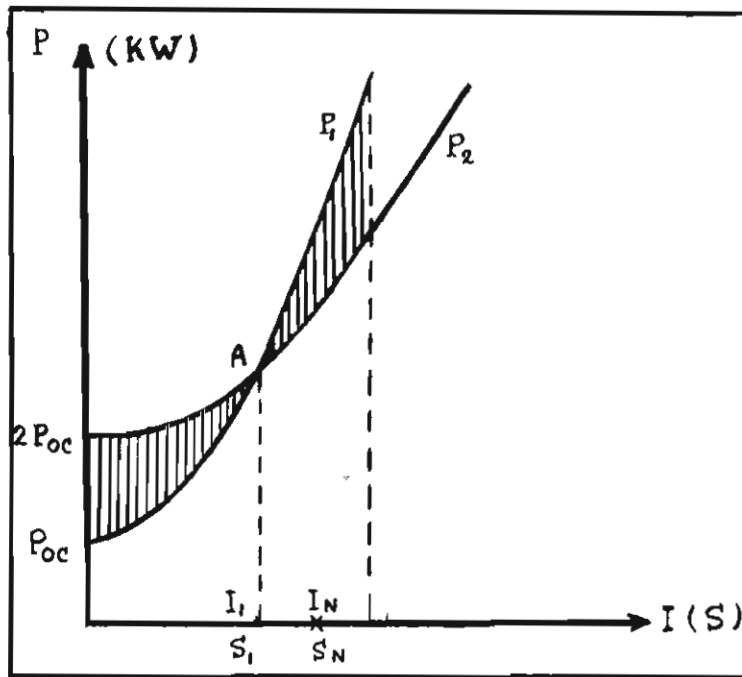
$$P_1 = P_{oc} + 3R_{sc} \cdot I^2 \quad (1)$$

و چنانچه دو ترانسفورماتور بصورت پارالل کارکنند :

$$P_2 = 2[P_{oc} + 3R_{sc} \cdot (I/2)^2]$$

$$P_2 = 2P_{oc} + 3/2 R_{sc} \cdot I^2 \quad (2)$$

با مقایسه روابط (۱) و (۲) نتیجه میشود که در حالت دوم تلفات هسته دو برابر ولی تلفات مسی نصف گردیده است. برای بررسی کار اقتصادی ابتدا منحنی تلفات را برای هر دو حالت مفروض ترسیم می نمائیم. در رسم منحنیها باید در نظر داشت که تلفات بی باری همیشه ثابت است زیرا با مجذور ولتاژ شبکه (که مقدار ثابتی است) متناسب بوده و ثابت میماند ، ولی تلفات مسی با مجذور جریان بار متناسب بوده و تغییرات آن نسبت به بار بصورت یک سهمی است.

شکل ۱

در شکل (۱) منحنی P_1 تلفات یک ترانسفورماتور تکی و منحنی P_2 مجموع تلفات دو ترانسفورماتور پارالل شده را نسبت به جریان بار (متناسب با آن نسبت به توان بار) نشان میدهد. چنانچه ملاحظه میشود این دو منحنی در نقطه A یکدیگر را قطع مینمایند. در این نقطه به ازاء جریان I_1 تلفات یک ترانسفورماتور با مجموع تلفات دو ترانسفورماتور موازی شده برابر است. چنانچه دیده میشود اگر بار مصرفی کمتر از S_1 باشد، $P_1 < P_2$ شده و اگر بار مصرفی بیشتر از S_1 باشد $P_2 < P_1$ خواهد شد. نتیجتاً به ازاء بارهای مصرفی کمتر از S_1 از یک ترانسفورماتور و به ازاء بارها بیشتر از S_1 بهتراست از دو دستگاه ترانسفورماتور بصورت پارالل بار گرفته شود. اکنون برای تعیین نقطه A میتوان چنین نوشت :

$$P_1 - P_2 = 0$$

$$(P_{oc} + 3R_{sc} \cdot I_1^2) - 2(P_{oc} + 0.75R_{sc} \cdot I_1^2) = 0$$

$$1.5R_{sc} \cdot I_1^2 - P_{oc} = 0$$

I_1 جریان مربوط به نقطه A است.

$$I_1 = I_N \cdot (2P_{oc}/P_{sc})^{\frac{1}{2}} = I_N \cdot (2m)^{\frac{1}{2}}$$

در نتیجه :

در رابطه فوق $m = P_{oc}/P_{sc}$ فرض شده است

از طرفی چون توان ترانسفورماتورها با جریان بار آنها متناسب است ،
میتوان نوشت :

$$S_1 = S_N \cdot (2m)^{\frac{1}{2}}$$

مثال ۱ :

در یک ایستگاه تبدیل انرژی دو دستگاه ترانسفورماتور مشابه هر یک به قدرت نامی 12.5 MVA با تلفات آهنی 15KW و تلفات مسی 75KW نصب شده است. بار ایستگاه معادل 12.5MVA با ضریب قدرت واحد میباشد. ابتدا تلفات را در دو حالت مختلف (یک ترانسفورماتور یا هر دو ترانسفورماتور بصورت پارالل) محاسبه مینمائیم.

$$P_1 = P_{oc} + P_{sc} = 15 + 75 = 90 \text{ KW}$$

$$P_2 = 2P_{oc} + 0.5P_{sc} = 30 + 37.5 = 67.5 \text{ KW}$$

$$90 - 67.5$$

$$\text{درصد کاهش تلفات} = \frac{\quad}{90} \times 100 = 25\%$$

$$90$$

بطوریکه ملاحظه میشود در حالت دوم که ترانسفورماتورها بصورت پارالل کار میکنند تلفات به اندازه 25% کاهش یافته است.

به منظور بهره‌برداری اقتصادی در حالتی که بار متغیر فرض شود ، باید مشخص کرد که به ازاء چه مقادیری از بار از یک ترانسفورماتور و همچنین و به ازاء چه مقادیری از بار از هر دو بصورت موازی می‌بایست استفاده کرد تا بارگذاری اقتصادی و بهینه باشد. برای اینکار باید قدرت متناظر با نقطه برخورد منحنی‌ها را (نقطه A) یافت و مرز استفاده از یک یا دو ترانسفورماتور را برای کار اقتصادی آنها تعیین نمود. از این رو خواهیم داشت :

$$m = P_{oc} / P_{sc} = 15 / 75 = 0.2$$

$$S_1 = S_N \cdot (2m)^{\frac{1}{2}} = 12.5(2 \times 0.2)^{\frac{1}{2}} = 7.9 \text{ MVA}$$

بنابراین باید به ازاء بارهای کمتر از 7.9 MVA از یک ترانسفورماتور و به ازاء بارهای بیشتر از 7.9 MVA از هر دو بطور پارالل بار گرفت.

چنانچه تعداد ترانسفورماتورهای مشابه که در یک ایستگاه با هم پارالل میشوند بیش از دو دستگاه باشد (یا بطور کلی n دستگاه مشابه داشته باشیم.) رابطه کلی بهره‌برداری اقتصادی برای زمانیکه ترانسفورمر شماره n ام باید در سرویس قرار گیرد به طریق زیر تعیین میگردد.

$$P_{(n-1)} - P_n = 0 \quad \text{باید :}$$

$$I_{(n-1)} = I_n [n(n-1)m]^{\frac{1}{2}} \quad \text{که به سادگی اثبات میشود :}$$

باتوجه به اینکه قدرت جذب شده از ترانسفورماتورها با جریان بارشان متناسب میباشد میتوان رابطه فوق را بر حسب قدرت ترانسفورماتورها نیز نوشت.

$$S_{(n-1)} = S_N \cdot [n(n-1)m]^{\frac{1}{2}}$$

در رابطه اخیر S_N قدرت نسامی یکدستگاه ترانسفورماتور و n تعداد ترانسفورماتورهای مشابه موازی و m نسبت تلفات آهنی به تلفات مسی یک ترانسفورماتور میباشد. چنانچه رابطه فوق نشان میدهد کار اقتصادی ترانسفورماتورها بستگی به قدرت نسامی S_N و ضریب $[n(n-1)m]^{\frac{1}{2}}$ دارد. باید دانست که در واقع پارامتر m عامل اصلی در عملکرد اقتصادی ترانسفورماتورهای پارالل میباشد، زیرا چنانچه مقدار m بزرگتر از 0.5 باشد، موقعی واحدها اقتصادی کار میکنند که بیش از قدرت نامی‌شان از آنها بار گرفته شود. برای اثبات این موضوع کافی است در فرمول $S_1 = S_N (2m)^{\frac{1}{2}}$ به جای m مقداری بزرگتر از 0.5 قرار داده شود. در اینصورت ملاحظه میگردد $S_1 > S_N$ شده، یعنی در ازاء قدرتهای بزرگتر از S_N کار موازی ترانسفورماتورها اقتصادی خواهد بود، که در این صورت به واحدها اضافه بار اعمال شده و باعث OVERHEATING و خطرات ناشی از آن در آنها می‌گردد. چنانچه مقدار m به صفر نزدیک گردد باید در بارهای کوچکتری به تعداد ترانسفورماتورهای موازی اضافه نمود. از این جهت در ترانسفورماتورهای مختلف معمولاً " $0.2 < m < 0.5$ در نظر گرفته میشود.

در ایستگاهی پنج دستگاه ترانسفورماتور مشابه هر کدام با قدرت 10 MVA و نسبت تلفات آهنی به مسی معادل 0.45 بصورت پارالل کار میکنند. برای تعیین بهره‌برداری اقتصادی واحدها در بارهای مختلف با استفاده از رابطه زیرمی توان کلفت :

$$S_{(n-1)} = S_N \cdot [n(n-1)m]^\frac{1}{2}$$

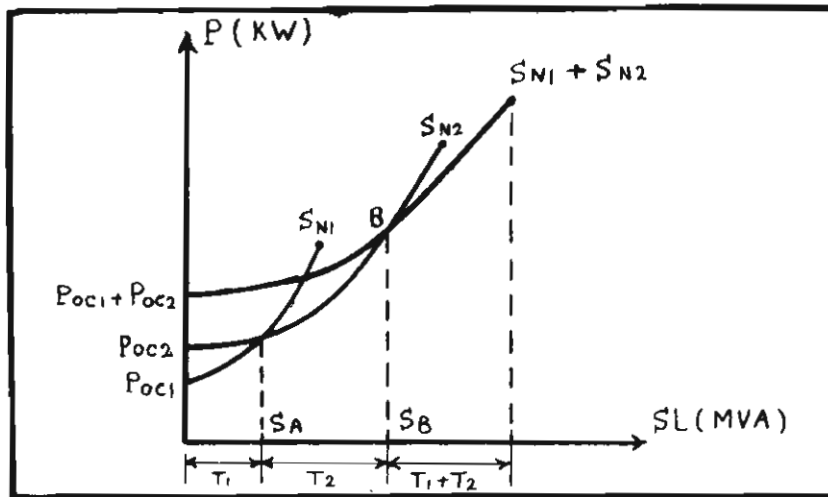
- ترانسفورماتور دوم باید در بار $S_1 = S_N (2m)^\frac{1}{2}$ در سرویس قرار گیرد.
- ترانسفورماتور سوم باید در بار $S_2 = S_N (6m)^\frac{1}{2}$ در سرویس قرار گیرد.
- ترانسفورماتور چهارم باید در بار $S_3 = S_N (12m)^\frac{1}{2}$ در سرویس قرار گیرد.
- ترانسفورماتور پنجم باید در بار $S_4 = S_N (20m)^\frac{1}{2}$ در سرویس قرار گیرد.

با جایگزین کردن مقادیر عددی $S_N = 10 \text{ MVA}$ و $m = 0.45$ در روابط فوق خواهیم داشت :

$$S_1 = 9.49 \text{ MVA} , \quad S_2 = 16.43 \text{ MVA} , \quad S_3 = 23.23 \text{ MVA} , \quad S_4 = 30 \text{ MVA}$$

۱-۲-۲- بهره‌برداری در شرایط تخییرات غیر عادی و زیاد بار :

در اینگونه ایستگاهها با توجه به پیک بار بهتر است که از دو دستگاه ترانسفورماتور با قدرتهای نابرابر استفاده کرد ، بطوریکه دربارهای کم (پایه) از ترانسفورماتور کوچکتر و دربار متوسط از ترانسفورماتور بزرگتر و در پیک بار از هر دو ترانسفورماتور بصورت پارالل بارگیری به عمل آید. در شکل (۲) برنامه کار چنین ایستگاهی متناسب با بار تنظیم شده است. چنانچه مشاهده میشود نقاط برخورد منحنیهای تلفات موقعیت واحدها را برای کار کردن بصورت تکی یا موازی تعیین مینماید. باید در نظر داشت که در ایستگاههایی که تخییرات بار آنها زیاد است نصب یک دستگاه یا دو دستگاه ترانسفورماتور با قدرتهای یکسان صحیح نیست ، زیرا در صورت اول ایستگاه فالد واحد رزرو خواهد شد و در صورت دوم از نظر اقتصادی مقرون به صرفه نمیباشد.

شکل ۲ - منحنی تغییرات تلفات در دو حالت بهره‌برداری تکی و پارالل

در این حالت نیز مانند حالت قبل که ترانسفورماتورهای پارالل شده مشابه بودند ، با مساوی قرار دادن تلفات ترانسفورماتور اول و دوم (نقطه A) ، و همچنین تلفات ترانسفورماتور بزرگتر با مجموع تلفات هر دو ترانسفورماتور (نقطه B) ، محدوده بهره‌برداری بهینه واحدها در هر حالت بدست می‌آید. برای تعیین قدرتهای متناظر با نقاط A و B در منحنی‌های تلفات شکل ۲ از روابط زیر استفاده می‌کنیم :

$$S_A = \left\{ \frac{P_{oc2} - P_{oc1}}{P_{sc1}/(S_{N1})^2 - P_{sc2}/(S_{N2})^2} \right\}^{\frac{1}{2}}$$

$$S_B = \left\{ \frac{P_{oc1}}{P_{sc2}/(S_{N2})^2 - (P_{sc1} + P_{sc2})/(S_{N1} + S_{N2})^2} \right\}^{\frac{1}{2}}$$

مثال ۳ :

در یک پست توزیع محلی دو دستگاه ترانسفورماتور 63/20KV با مشخصات زیر نصب شده است .

$$S_1 = 15 \text{ MVA} \quad , \quad P_{oc1} = 15 \text{ KW} \quad , \quad P_{sc1} = 83 \text{ KW}$$

$$S_2 = 30 \text{ MVA} \quad , \quad P_{oc2} = 26 \text{ KW} \quad , \quad P_{sc2} = 137 \text{ KW}$$

جهت تعیین نحوه بهره‌برداری بهینه یا اقتصادی از دو واحد مذکور در بارهای مختلف با توجه به منحنی‌های تلفات ترانسفورماتورها در حالت کار انفرادی و پارالل (شکل ۲) کافی است قدرت بار مربوط به نقاط A و B را با استفاده از روابط قبلی بدست می‌آوریم. نتیجه چنین است :

$$S_A = 7.125 \text{ MVA} \quad , \quad S_B = 18.552 \text{ MVA}$$

بنابراین چنانچه بار مصرفی کمتر از 7.125 MVA باشد ترانسفورماتور 15 MVA، و در صورتیکه بار مصرفی بین دو مقدار 7.125 MVA و 18.552 MVA تغییر نماید ترانسفورماتور 30 MVA، و چنانچه بار مصرفی بزرگتر از 18.552 MVA باشد باید هر دو واحد را در سرویس قرار داد.

مثال ۴ :

طرح یک ایستگاه تبدیل انرژی که تغییرات بار آن زیاد پیش بینی شده و مشخصات بار پایه، متوسط و پیک روزانه آن بترتیب برابر با 10، 25 و 50 مگاوات آمپر برآورد شده است در تحت بررسی میباشد. مشخصات ترانسفورماتورهای موجود در انبار طبق جدول (۱) است. با توجه به مقادیر بارپایه، متوسط و پیک ایستگاه میخواهیم دو دستگاه ترانسفورماتور با قدرتهای مختلف از بین سه نوع ترانسفورماتور موجود طوری انتخاب کنیم که بهره‌برداری از آنها بهینه باشد.

T	S_N (MVA)	Poc(KW)	Psc(KW)
T1	12.5	16	80
T2	15	20	90
T3	40	50	200

جدول ۱

با توجه به پیک بار (50 MVA) بهترین ترانسفورماتور (40 MVA) را با یکی از ترانسفورماتورهای 12.5MVA یا 15MVA هر یک که مناسبتر باشند انتخاب نمود. لذا ابتدا با استفاده از روابط قبلی محاسبه بهره‌برداری اقتصادی را یکبار برای ترانسفورماتورهای 40 و 12.5 و بار دیگر برای ترانسفورماتورهای 40 و 15 انجام میدهیم. بدین منظور باید داشته باشیم :

$$S_A > 10MVA$$

$$S_B > 25MVA$$